

השבת ^ע לבי נחמן מברסלב

עצות

(לקוטי עצות – תפילה – אותיות פה פח)

כבר מבואר (באות לד) שכל בלבולי המחשבות באים על האדם בשעת התפילה דייקא, והעיקר לברוח מהם ב"שב ואל תעשה", ולבלי להסתכל לאחוריו כלל (כמו שכתוב בסימן "מחשבות", אות ח), ועל ידי זה ממילא תסתלק. ואם, אף על פי כן, באה עליו המחשבה עוד הפעם, יתחזק גם אז לבלי להסתכל עליה כלל, וכן אפילו אם באה עוד פעם אחר פעם, אם יהיה חזק לבלי להסתכל עליה כלל בשום אופן, רק לקשר מחשבתו לדבורי התפילה שהוא עומד בהם, אזי בוודאי תסתלק (ועיין מחשבות והרהורים, אות ח. לקוטי מוהר"ן חלק ב - סימן נא).

בשעת התפילה, צריך אדם לדבק עצמו לה' ולא ירגיש שום אדם בעולם, רק יחשוב שאין בעולם רק השם יתברך לבדו, ואין שום נברא בעולם רק הוא לבד, ולא ישמע רק מה שהוא מדבר לפני השם יתברך לבד. ועיין לעיל באות נה, שם מבואר ביטול יותר בשעת התפילה, שצריכין לבטל את עצמו לגמרי בשעת התפילה, עד שלא ישמע גם את עצמו כלל, אבל על כל פנים אדם אחר לא ישמע כלל (לקוטי מוהר"ן חלק ב - סימן קג).

עיקר התחברות ודבקות לה' יתברך הוא על ידי התפילה. כי התפילה הוא שער שדרך שם נכנסין לה' יתברך, ומשם מכירין אותו וכו' (לקוטי מוהר"ן חלק ב - סימן פד).
על פי רוב, כשאדם מתפלל, נופלים לו מחשבות של גדלות, וזהו בחינת גלות השכינה. ועל ידי שמתפלל בכוח, על ידי זה מתגבר על הפניות ומחשבות של גדלות ומבטל אותם; ועל ידי זה מוציא השכינה מגלותה ומתקנה, וגורם לעשות יחוד קודשא-בריך-הוא ושכינתיה. גם על ידי תפילה בכוח, נתחדש השבועה לאבות ונעשה כאילו עכשיו נשבע לאבותינו (לקוטי מוהר"ן חלק ב).

תפילה

(לקוטי תפילות ב - תפילה מג)

ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך. רבונו של עולם, שומע תפילה, הבוחר בתפלת עמו ישראל ברחמים, זכני ברחמיך הרבים להרבות בתפילה תמיד, ואזכה להתפלל בכוונה גדולה ובמסירות נפש ובכוח גדול. ותעזרני ותושיעני, שאזכה להכניס כל הכוחות שבקרבי בתוך דבורי התפילה, באופן שאזכה להגביר את התפילה שהיא מלכות דקדושה על מלכות הרשעה. ועל ידי זה אזכה להכניע ולשבר ולבטל כל המחשבות של גדלות ופניות, וכל המחשבות זרות הבאים לבלבל את תפילתי, חס ושלום. כי אתה יודע שאין בי כוח לבטלם כי אם ברחמיך הרבים ובחסידיך הגדולים.

רחם עלי למען שמך, והושיעני ועזרני וחזקני ואמצני בכוחך הגדול, שאזכה להכניס כל הכוחות שבי בתוך התפילה. ואתפלל לפניך תפילתי תמיד בכוח גדול, עד שאזכה על ידי זה לבטל לגמרי כל המחשבות של גדלות ופניות וכל המחשבות זרות שבעולם, שלא יהיה להם שום כוח לבלבל את תפילתי, חס ושלום, רק אזכה לגרשם ולסלקם ולבטלם לגמרי מעלי ומעל גבולי, שלא יוכלו לעלות על דעתי כלל, באופן שתהיה תפילתי זכה ונכונה ורצויה ומקובלת לפניך.

ועתה ישראל מה ה' אלקיך שואל מעמך כי אם ליראה ...
(י"ב)

והקשו רבותינו ז"ל: וכי יראה מלתא זוטרתא היא? אין, לגבי משה מלתא זוטרתא [וכי, יראה הוא דבר קטן; כן, אצל משה הוא דבר קטן]. והענין תמוה: כי מה הועילו בתרוצם שתרצו לגבי משה מלתא זוטרתא, עדיין קשה על שאמר מ"ה ה' שאל מעמך וכו' הלא יראה לאו מלתא זוטרתא היא אצלנו ומה יועיל לנו מה שאצלו היא מלתא זוטרתא הלא אצלנו לאו מלתא זוטרתא היא. אך בפסוק זה מרומז הארת הרצון שהוא בחינת מ"ה בחינת מ"ה ה' אלקיך שאל מעמך, ועל ידי זה זוכין ליראה כמו שמבואר בהתורה "כי מרחמם ינהגם" בלקוטי תנינא - סימן ז, על פסוק זה, עיין שם. וכבר כתבנו שהארת הרצון שהוא בחינת יראה (כמו שמבואר במקום אחר) יכול כל אדם לזכות בקל כי הרצון חפשי לעולם, רק שצריך שיהיה חזק בחינת איש חיל וכו'.

וזה תלוי בזה כי אין מחזקין וכו'. אך מהיכן ההתחלה זה אי אפשר להשיג. אך העיקר מה שאי אפשר להשיג הוא שאי אפשר להשיג מהיכן התחילו הצדיקי אמת שהם בחינת משה. אבל אנו כבר יש לנו יסוד חזק מהיכן להתחיל, מאחר שכבר יגע משה רבנו וכל הצדיקי אמת ביגיעות עצומות כאלה עד שהמשיכו הדעת, שעל ידי זה כל ההתחזקות, שעל ידי זה נמשך הארת הרצון, וזה תלוי בזה וכו', ועל כן כל מי שרוצה יכול להתחזק בקל על ידי הדעת הני"ל שהאירו לנו כי מלא כל הארץ כבודו, הקיצו ורננו שוכני עפר וכו' וכו', ועל ידי זה זוכים להארת הרצון, וכל מה שהרצון מתגדל יותר על ידי זה מתחזק יותר, על כן משה שפיר קאמר "ועתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך" וכו', ועתה דייקא, פרוש: אחר שכבר יגעתי אנכי ביגיעות כאלה בשבילכם, כמו שדבר הרבה בפרשיות הקודמים מתחילת 'אלה הדברים' מעוצם היגיעות והתלאות שסבל בשבילם, שהוציאם ממצרים ונתן להם את התורה באותות נוראות כאלה והאיר עליהם דעת קדוש כזה, כמו שכתוב (דברים ד, לה): אתה הראת לדעת וכו'.

ואף על פי כן 'עד שהמלך במסבו' וכו' חטאו בעגל, והתפלל עליהם עד שנתרצה להם ה' יתברך וכו' וכו', ומאחר שאנכי טרחתי ויגעתי בשבילכם כל כך, ועתה ישראל" - ועתה דייקא, מאחר שכבר אנכי בעולם, עתה ישראל מה ה' אלקיך שאל מעמך כי אם ליראה — שהיא מלתא זוטרתא לגבי. ואם אצלכם אינה מלתא זוטרתא מצד גשמיותכם, אבל מאחר שאצלי היא מלתא זוטרתא, ואני כבר התחלתי בשבילכם, כבר יש לכם יסוד חזק והתחלה טובה, ותוכלו להתחזק על ידי. ומאחר שתהיו חזקים תזכו לרצון שהוא בחינת מ"ה בחינת יראה, ועל כן בוודאי היראה מלתא זוטרתא גם אצלכם, מאחר שאצלי היא מלתא זוטרתא, כי על ידי תוכלו הכל לזכות ליראה שלמה על ידי הרצון שבה על ידי התחזקות וכו' שתלויים זה בזה, כי כבר יש לכם יסוד חזק להתחיל מאחר שכבר זכית למה שזכית שאי אפשר לכם להשיג כלל מהיכן היה התחלתי, אבל אתם כבר יש לכם התחלה חזקה, ועל כן בקל תוכלו לזכות לכל טוב על ידי. (הלכות פדיון בכור - הלכה ה, אות לג)

ואזכה להוציא את התפילה מכסויין דילה מלבושין דקליפה, לבררה ולזככה מאחיות הקליפות מאחיות מלכות הרשעה, ולהעלותה ולהלבישה בלבושין דנהירין שהם: חור, סומק, ירוק, שהם אור האבות; עד שתהיה מתוקנת בתכלית התיקון, ויהיה לה כוח לעורר אהבת העליונה, שתחבר אותה עמך באהבה ואחווה ורעות, ויהיה נעשה תמיד יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה על ידי תפלותנו, יחודא שלים בתכלית השלמות. ותזכור ותקיים את בריתך אשר נשבעת לאבותינו כיום הזה, ותחדש השבועה אשר נשבעת להם, כאילו היום נשבעת להם. ותרחם עלינו ותמחר להוציאנו מהגלות הארוך המר הזה, ותגאלנו גאולת עולם לחבר את האהל להיות אחד.

סיפור

(נסיעת רבינו ז"ל בארץ ישראל - סימן כד)

וביום ראשון דחול המועד, הלך האיש [של רבינו ז"ל] להחכם, וצוה לו החכם לקח בגנבה כל המעות שלהם ולהביאו העיר, כדי שלא יגזל מהם מעותיהם, ועשה כך. אחר כך הלך החכם עם שני גבירים, ואמרו להקפיד: תן לנו שני הנפשות הללו. והשיב להם: מה שייכות יש לכם לנפשות האלה? אני מהפקר זכיתי בהם! וסיפר להם את כל התלאות אשר מצאתם בדרך.

ואמר: ולא זאת בלבד, מה שאני מספר לכם, אלא שכמעט לא היה רגע בלא פגע, ואלו הנפשות כבר היינו יכולים לטבעם בים או למכרם לישמעאלים, וכל המעות והחפצים שלהם היו הכל שלנו באין פוצה פה ומצפץ כלל, אך מה לעשות, כי מזלם גדול עד לב השמים, כי לא די שה' יתברך עשה להם נס כזה, שבמזלם הגיע פתאום הספינה לפה, אף גם זאת, נעשה להם נס בתוך נס, שה' יתברך הסיר לבי וסיכל את דעתי, עד שלקחתי את אחד מהם לתוך העיר הזאת, ועכשיו בוודאי שוב איני רשאי אפילו ליקח מעותיהם, רק כדי שלא יתרעמו העבדים שלי, תנו לי מאתים טאלער, וקחו אותם מעל הספינה. וכך היה, שנתנו לו מיד כמו שאמר, והצילו אותם מיד הגזלנים ממוות לחיים, משעבוד לגאולה...

מידות

(ספר המידות - אמת, אוותיות ט-כו)

מי שהוא איש אמת, אזי הוא מכיר באחר, אם אחר דובר שקר אם לאו.

תיקון לפה, שיתן צדקה.

על ידי אמת, העולם נשמר מכל הזקות.

על ידי חנופה בא לשקר.

מי שנותן צדקה, שכרו שיזכה לאמת.

השקרן שונה עניויות.

כשאין אמת אין חסד. גם אינו יכול לעשות עם בני שדם.

האמת פודה מכל הצרות.

כשיש אמת יש שלום.

מי שרחוק מאמת רחוק מצדקה.

על ידי אמת נשמר אות ברית.

איש ואשה, שרגילין לומר שקר, הבנים שלהם יהיו מתנגדים. גם

יהיו פוגמים בברית.

מכתב

(מספר אב"י הנחל - מכתב קיא)

ב"ה, חול המועד סוכות תשכ"א, תל אביב.

כשהצדיק נתפרסם בעולם, על ידי זה נתחדשים ניגונים בעולם.

יקרי מר... בעל עין חדה, לבחון ולתפורס מי הוא המלך האמת על

ישראל, שיש לו כלי נפלאה שכשמניחים אותה על איזה מין חיה ובהמה

שבעולם, אזי מיד מתחלת לנגן הניגון הנפלא והנעים מאוד מאוד, שהוא

תענוג נפלא ועצום מאוד לשמוע זאת. שכל התענוגים של העולם כולם

כאין, ואינם נחשבים, ובטלים לגמרי נגד התענוג הנפלא הזה, של הנגינה

הזאת. השם יחיה ויורה הדרך הטובה, אשר ילך בה.

יקירי וחביבי כנפשי חזק ואמץ. אל תתבהל ואל תתבלבל ואל תיפול ברוחך משום דבר שבעולם, יהיה מה שיהיה. כי ברוך השם יש לנו כתפיים רחבים, לסמוך עליהם. כי דווקא עכשיו, בזה העולם החושך של עכשיו, בתוקף עומק נפילתנו וירידתנו שירדנו פלאים בדור היתום, דור העני הזה, האיר השם בעולם אור חדש, חידוש שבחידושים, נורא ונשגב מאוד. אור צח ומצוחצח, אור האורות, עילאה על כל עילאין, שעדיין לא היה מעולם, שיכול לתקן הכל, ועל כן ראוי לנו להתגולל ברפש וטיט, ולרחוש על הארץ, גם בין נחשים ועקרבנים, עד שנזכה לשאוב ולינק מאורו הקדוש, כי כל זמן שהאדם משתדל ומבקש ומחפש להתקרב לצדיק האמת, יש לו תקווה לעולם. אפילו אם נפל לעמקי עמקי תהום תחתיות ומתחתיו, עד שכמעט אינו יודע להבחין בין קדושת ישראל לזוהמת עובדי כוכבים ומזלות, על ידי הצדיק שהוא בחינת משה, יכולים הכל לעלות משמד ממש, לקדושת ישראל.

המעתיק

שיחות

(שיחות מרי ישראל אודסר, זצ"ל - כ"ה)

"חתן בלי טלית" (המשך) ~ ~ ~ ... כולם ידעו שאני עני כזה

מכל ירושלים, ושמואל לא רוצה רבנים של עשירים, הוא רצה את הבת שלי, אז האמא אמרה לו: "מה אתה עושה, הבת של ישראל בער ממאה

שערים, הוא אין לו כלום כסף ואנחנו גם כן עניים, אנחנו לא יכולים,

איך תעשה חתונה?"

"אוי, מדוע שמואל הוא רוצה עני, ועוד ישראל בער, הוא

מהעניים הקשים מאד, מהעניים הגדולים מאד, אין לו

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לחם לאכול."

לפני החופה, המנהג הוא שלכלה נותנים איזה מתנה ולחתן נותנים טלית גדול. אני לא היה לי טלית, אז אמרתי: "אני אין לי טלית". והחתן היה בלי טלית...

שמואל הוא היה אצל רבינו, הוא אמר: "כמו רבינו אין בעולם!" הוא אמר שהעניין הזה כמו נחמן מאומן זה דבר מיוחד ולא היה עדיין בעולם, זה חדש! כן, ככה אמר שמואל.

שמואל לא רצה שום שם, שום חשיבות, שום פרסום. הוא היה יכול להיות מכובד, מפורסם בכל העולם, והוא ברח מזה, הוא לא רצה.

שמואל הוא שאל אותי: "מה אתה אומר על רבי ישראל קרדונר?"

אמרתי לו: "אין דבורים לדבר!"

השתפכות הנפש

(סימן יא)

היה [רבינו ז"ל] אוהב מאוד את העבודות הפשוטות של סתם בני

אדם האנשים הפשוטים הכשרים. והיה אוהב מאוד מי שיכול לומר

הרבה תחינות ובקשות בתוך הסדורים הגדולים כדרך ההמון עם

הכשרים. והיה מזהיר ומוכיח אותנו [תלמידיו] כמה פעמים, לומר

זמירות בשבת. והיה מקפיד וכועס מאוד על מי שהוא חכם בעיניו ואינו

מתאמץ לומר זמירות בשבת ובמוצאי שבת או שאר עבודות פשוטות, כי

עיקר היהדות הוא בפשיטות ובתמימות גמור, בלי שום חכמות, כמבואר

אצלנו כבר כמה פעמים, וגם הוא בעצמו כל ימיו, קודם שהגיעה לו

החולאת הכבד שנסתלק על ידו, היה מזמר זמירות הרבה בכל שבת

ושבת ובמוצאי שבת. (לקוטי מוהר"ן חלק ב - סימן קד).

אהיזע בית ישראל

"אין צדקה נחשבת כמו צדקת הדפוס"

העלון הזה מפיץ את תורת

רבינו הקדוש, זצ"ל

תרימו נא לקיומו!

בכל סניפי דואר, הפקדות בחשבון 7-2255-89